

MARRATXÍ (nom de municipi, Mall. 17, f-10)

Dubto molt de la tan difosa etimologia aràbiga (la forma aràbiga real del gentilici de *Marrâkeš*, nom del Marroc i de la seva antiga capital, és *Marrekušî*); o més aviat, cal negar-la. Sospito que és mossarabisme. Com a refutació concloent, basta recordar que la menció més antiga en diu *Barraxino*: la parròquia de Sancta Maria de *Barraxino* és anomenada en la butlla d'Inocent IV de l'any 1248.²¹ La *m*, per propagació de la nasalitat.

Afegim-hi que no solament hi ha *Barrachina*, en domini aragonès i xurro, sinó també *Borratxina* (t. de Mutxamel) amb una *o* que és un resultat habitual de la *a*, en la pronúncia de l'àrab vulgar, quan es troba davant de *r* i altres consonants emfàtiques, etc.; més que més, quan precedeix una labial com la *b*. La probable etimologia mossàrab ja va ésser donada esquemàticament en el *DECat* 1, 668b40 i nota 9. Derivat romànic de *barraca*.

MARZOC, *Bini-* (Alaior - es Mercadal, Men. 7, c-12)

Rosselló Vaquer (*Medieval*, 1980, 13) cita un sarraí negre, de nom *Marzoch*, venut com a esclau, l'any 1290. Cosme Parpal cita de l'ACA (Reg. 90) de l'any 1287, a *Marçoch Abeneliuçeyn Marçoch*.

Nom que es repetia a Mallorca (amb variants potser errors de còpia). Quadrado trobava en el *Rep.* un «Rahal *Abenimarzuch*» en el terme de Petra (97), d'altra banda «Rahal *Beni-Mozuch* o *Marzuch*» (471), i en el terme de Pollença «Rahal *Muzoch*» (87). Un tal nom de persona consta altrament més tard en relació amb les Illes, si bé es tracta d'un parent de l'il·lustre hebreu Jafudà Cresques, que quan el 1399 residia a Barcelona «tenia una hermana, també conversa, llamada Francisca, casada con *Marzoch* Madiní o Madí», Miquel Bonet (BSAL VII, 125a), que repeteix igual la forma *Marzoch* quatre o cinc cops (149b). D'altra banda també reapareix aqueix nom en terra valenciana: *Benimarzoc* llogaret de la vall de Gallinera (MATEU LL., *País Val.*, 107), sembla ser la forma més exacta, judicant per Cavanilles, si bé SSivera troba *Benimarzoch*, des 1535, i amb variants *Benimazorque* o *Benimasot*, *-asoch*, 185 habitants.

Evidentment transfretà ['provinent de més enllà de l'estret de Gibraltar'].

Probablement aràbic. *Marzûq*, participi passiu del verb *razaq*, 'proveir de les coses necessàries per viure, de queviures' (DOZY I, 524 A, i *Gouv. Gen. Alg.*, 284 B; *RMa.*, 451.1, «largiri», amb glossa «l. ad Deum» matís religiós).

21. Josep MASCARÓ PASSARIUS, *Corpus de toponimia de Mallorca...*, vol. I, p. 142.